

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ulrichi Hvteni Eqvitis Germani Opera Poetica

Hutten, Ulrich von

[Frankfurt am Main], 1538

VD16 H 6395

In Tempora Ivlpii Satyra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13027

HVTENICA.

Gloria syluarum fraxinus alta suum.
Nudat hyems patulas fagos, platanosq; uirentes,
Rarescit tactis ulmus opaca comis.
Nec semper tiliæ uirides, & populus ingens,
Quam mox occulerat, ionsa renudat humum.
Hoc molles faciunt uiolæ, sic lilia marcent,
Nuirit odoratas & breuis hora rosas,
Se quoq; q; pulchra est, non semper amaracus effert,
Quæ fuerat perdit, nardus odora decus.
Quod gratu est, nō semper habet narcissus, & austert
Quam tibi præbuerat formam hyacinthe dies.
At uiret extreum Phœbo sacra laurus in æuum,
Bacchica perpetua fronde uirescit helyx.
Sic, nisi non recte mea mens sibi conscientia, Cæsar
Si tibi quid scribam, non morietur opus.

IN TEMPORA IV=

LII SATYRA.

Hoc mens illa hominum, partem sortita deortu
Et pars ipsa dei, patitur se errore teneri
Has ruit in tenebras? adeo sine lumine fertur?
Ut scelere iste latro pollutus Iulius omni,
Cui uelit occludat cælum, rursusq; recludat.
Cui uelit, & possit momento quemque beatum
Efficere, aut contraria, quantum quiscumq; bene egit,
Et uixit bene, si lubeat, detrudere possit

Ad

EPIGRAMMATA

Ad Stygias poenas, et Auerni tartara Ditis;
Et quod non habet ipse, alijs diuendere cælum;
Vsq; adeo errori diuina obnoxia mens est,
Ut pescatorem posse omnia uertere iulum
Credat et inuito cælos expendere Christo?
Et nunc ille uagum spargit promissa per orbem,
Qui cædem et furias, scelerataq; castra sequantur,
Se duce, ut his cælum pateat. Quia fraude tot urbes,
Et tot perdidit ille duces, tot millia morti
Tradidit, et pulsa induxit bella acria pace,
Tranquillumq; diu discordibus induit armis,
Et scelere impleuit mundum; fasq; omne nefasq;
Miscuit, inq; isto caixeret cum classica motu,
Naufragia direpti finxit patrimonia Petri,
Vindice se bello asserere, atq; ulciscier armis,
Quoq; minus sibi uerba dari quis sentiat, implet
Maiestate nefas, et stipatoribus illis
Grande facit nomen, iamq; est Ecclesia Christi
Latronum illa manus. O seclum, o pectora cœcis
Nubibus, et miserando a se immutata stupore.
Lucem ipsam, et nudum non agnoscendi uerum;
Obductum nebulis uanum admirantiæ fucum;
Non hominem penes est, cælesti expendere donum;
Nedum hoc ille latro sceleratum uendat in usum.
Tum quantum a Christo est alienum, hoc pacis aluum
Sanguine commaculare manus? et cæde nefanda
Perfurere? illa autem diuinæ habitatio pacis
Quia sorte hæredes Ecclesia uenit ad istos?

Prec.

HVT TENICA.

Præterea, quis recta sequi, iustumq; tuerit
Vt ierius sanctum ducet, si præmia uitæ
Ille ferat, morum parte inquinatus ab omniæ
Ille ferat non uir, qui quæ patiturq; facitq;
Si tribuas aurum, faciasq; ipse, & patiaris,
Condonat, labemq; adimit, purumq; reducit
Siccine res superum est, humano obnoxia ludos
Quum aratum capimus ciues, ad nosq; redimus
Et rectè atq; piè uiuentes, summa priamus
Regna deum nobis cessura, ipsosq; beatos,
Et sanctos fieri, quos non sanctissimus ille,
Verum opera ipsa beani, eademq; superna recludit
Haud claves, nullum quas hic ueterator in usum
Ostendit populo, iactatq; in simplici turba.

VL RICHI AB HVT- TEN EQ. VITIS GERMANI AD IN- SPECTISSIMUM PRINCIPEM MAXIMILIANUM RO. IMPERA- TOREM, UT BELLUM IN VENETOS CÆPTUM, PROSE- QUATUR, EXHORTATORIUM.

PRAEFATIO.

IN loco audacem esse apud te, si peccatum est Cæ-
sar, peccavi ego, qui hoc ad te exhortatorium con-
cinnauim imprudens. At quid istius temporis aliud
facerem? Tantisper libitum insanire est, dum per æta-
tem possim opera tibi aliqua mea prodesse. Quod sa-
nunc